

عنوان مقاله:

آنالیز عنصری فلش های گلسنگ ها و ماسه سنگ ها میوسن پسین- پلئستوسن منطقه ساحلی چابهار، جنوب شرق مکران، ایران

محل انتشار:

ششمین همایش ملی زمین شناسی دانشگاه پیام نور (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد آفرین - دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، گروه زمین شناسی

محمد بومری - دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، گروه زمین شناسی

اسدالله محبوبی - دانشگاه فردوسی مشهد، گروه زمین شناسی

محمدنبی گرگیج

خلاصه مقاله:

در این مقاله به بررسی اختصاصات ژئوشیمیایی فلش های (ماسه سنگ ها و گلسنگ ها) ناحیه چابهار واقع در مکران ساحلی پرداخته شده است. بر این اساس 05 نمونه ماسه سنگ و گلسنگ از برش های چینه شناسی تیس، رمین، لیپار، گورانکش و خور گریندر برداشت و در آزمایشگاه سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور به روش ICP-AES مورد تجزیه شیمیایی قرار گرفت. بهنجارسازی نمونه ها با استانداردهای مختلف نشان داد که عناصر P، Ti، Ta، Sr، Ba، Nb در ترکیب ماسه سنگ ها و گلسنگ های مورد مطالعه دارای آنومالی منفی و عناصر لیتوفیل بزرگ یون (LILE= Rb، Th و عناصر با قدرت میدان بالا) HFSE= La، Ce، Nd (نسبت به Yb و Ta، Hf، Zr، Sm، Y غنی شدگی نشان می دهند. بالا بودن نسبت های LRRE/HRRE و LILE/HFSE در نمونه ها و شباهت ترکیب شیمیایی آنها با سنگ های مناطق فرورانش نشان می هد که فلش های ناحیه چابهار در یک محیط حاصل از فرورانش گسترش یافته اند. الگوی پراکندگی عناصر نادر خاکی بر اساس نمودارهای عنکبوتی حاکی از غنی شدگی سنگ های منطقه از عناصر نادر خاکی سبک LRRE (نسبت به عناصر نادر خاکی سنگین HRRE) است.

کلمات کلیدی:

آنالیز عنصری، چابهار، میوسن پسین- پلئستوسن، عناصر نادر خاکی، فلش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/178715>

